COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 17.6.2025
COM(2025) 823 final/2

2025/0177 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivelor 2009/43/CE și 2009/81/CE în ceea ce privește simplificarea transferurilor în interiorul UE de produse din domeniul apărării și simplificarea achizițiilor publice în domeniul securității și apărării

{SWD(2025) 820 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

Invadarea Ucrainei de către Rusia a subliniat necesitatea unei piețe consolidate la nivelul Uniunii a produselor din domeniul apărării, capabilă să sprijine pregătirea pentru apărare a statelor membre în fața amenințărilor emergente la adresa securității. Conflictul în curs a scos la iveală vulnerabilități în peisajul european al apărării, subliniind importanța unei baze industriale de apărare unite și reziliente. O piață europeană de apărare funcțională este esențială pentru a se asigura că statele membre au acces la capabilitățile, tehnologiile și produsele de apărare necesare pentru a răspunde în mod eficace provocărilor actuale și viitoare în materie de securitate.

Impactul peisajului geopolitic în schimbare asupra pieței europene de apărare a fost semnificativ, cu perturbări ale lanțurilor de aprovizionare, creșterea cererii de produse din domeniul apărării și o nevoie tot mai mare de soluții interoperabile și inovatoare. Cu toate acestea, legislația existentă care are un impact asupra pieței europene de apărare nu este adaptată pe deplin la provocările actuale, afectând capacitatea statelor membre de a răspunde rapid și eficace la amenințările emergente.

Ca răspuns la aceste provocări, Uniunea Europeană trebuie să ia măsuri pentru a consolida piața produselor din domeniul apărării la nivelul UE, promovând o bază industrială de apărare mai integrată și mai competitivă. Prin crearea unei piețe europene de apărare mai solide și mai reziliente, Uniunea poate sprijini pregătirea pentru apărare a statelor membre, poate promova autonomia strategică europeană și poate contribui la un mediu european de securitate mai stabil și mai sigur.

Astfel cum s-a menționat în Cartea albă comună privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030[1], „*reconstrucția apărării europene necesită, ca punct de plecare, o investiție masivă pe o perioadă îndelungată. Împreună, trebuie să accelerăm lucrările pe toate direcțiile de acțiune pentru a consolida în mod imperios pregătirea pentru apărarea europeană, pentru a ne asigura că Europa are o poziție de apărare europeană puternică și suficientă până cel târziu în 2030”. În plus, „pe baza previziunilor privind adoptarea treptată a instrumentelor propuse în cadrul Planului de reînarmare a Europei «ReArm Europe – Readiness 2030», investițiile în domeniul apărării ar putea ajunge la cel puțin 800 de miliarde EUR în următorii patru ani*”.

Reconstrucția apărării europene va necesita investiții masive pe o perioadă îndelungată, atât publice, cât și private. Având în vedere cele de mai sus și ca urmare a invitației adresate de Consiliu Comisiei Europene să accelereze lucrările cu privire la toate direcțiile de acțiune pentru a intensifica în mod decisiv gradul de pregătire pentru apărare al Europei 2030, prezenta propunere urmărește dezvoltarea cadrului legislativ al Uniunii care să conducă la activități de pregătire pentru apărare și să crească în general până la un nivel care să poată descuraja în mod credibil orice risc de agresiune armată.

Scopul său este de a aborda faptul că există o nevoie urgentă de a acoperi deficitele importante în materie de investiții în domeniul apărării care au fost acumulate în ultimele

[1] Cartea albă comună privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030: JOIN(2025) 120 final, 19.3.2025.

decenii printr-o mai bună aliniere a cadrului de reglementare la eforturile extraordinare necesare în acest domeniu. Mai precis, prin prezenta propunere, Comisia prezintă propuneri de simplificare pentru a elimina barierele de reglementare, pentru a facilita și a accelera achizițiile publice în domeniul apărării și transferurile în interiorul UE de produse din domeniul apărării și pentru a facilita pregătirea europeană pentru apărare și dezvoltarea industrială.

- **Coerența cu dispozițiile de politică deja existente în domeniul de politică vizat**

Propunerea urmărește să adapteze dispozițiile care reglementează piața de apărare la nivelul UE la actualul scenariu de securitate, prin introducerea unor ajustări specifice care să simplifice procedurile administrative, să reducă birocrația și să ofere soluții mai flexibile. Prin simplificarea procedurilor și reducerea obstacolelor birocratice, propunerea urmărește să creeze o piață europeană de apărare mai flexibilă și mai reactivă, mai bine echipată pentru a sprijini eforturile de pregătire pentru apărare ale statelor membre și pentru a promova dezvoltarea unei industrii europene de apărare competitive și inovatoare. Propunerea urmează viziunea și obiectivele definite în Cartea albă comună privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030 și vizează facilitarea punerii în aplicare a Planului „ReArm Europe – Readiness 2030”. Aceasta include, de asemenea, dispoziții care vizează în mod specific o mai bună aliniere a reglementărilor UE privind achizițiile publice și transferurile în domeniul apărării la nevoile punerii în aplicare a programelor industriale de apărare ale UE, cum ar fi Fondul european de apărare (FEA).

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Măsurile propuse pentru consolidarea pieței de apărare a UE sunt concepute pentru a valorifica și a completa dispozițiile de politică existente, cu scopul de a consolida capabilitățile de apărare ale Europei și de a sprijini pregătirea pentru apărare a statelor membre. Ajustările introduse de aceste măsuri se limitează la ceea ce este necesar pentru a se asigura că statele membre pot atinge nivelul necesar de pregătire pentru apărare în viitorul apropiat, ca răspuns la evoluția peisajului de securitate și la necesitatea de a descuraja amenințările emergente.

Propunerea face parte dintr-un pachet de măsuri de extindere a dispozițiilor de care beneficiază în prezent alte domenii la sectorul apărării și, mai precis, în scopul pregătirii pentru apărare, inclusiv în ceea ce privește producția și lanțul de aprovizionare din domeniul apărării. Scopul său este de a îndeplini angajamentul Comisiei de: 1) consolidare a capabilităților de apărare ale Europei ca răspuns la preocupările legate de agresiunea Rusiei și 2) consolidare a industriei de apărare a UE și apel la investiții masive pe termen lung în capabilitățile de apărare pentru a descuraja amenințările printr-un proces de simplificare care să abordeze sarcina administrativă și să reducă birocrația.

În cadrul Programului privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT), Comisia se asigură că legislația sa este adecvată scopului și orientată către nevoile părților interesate și că reduce la minimum sarcinile, îndeplinindu-și totodată obiectivele. Prin urmare, prezenta propunere face parte din programul REFIT, reducând sarcinile inutile pentru sectorul apărării, prin alinierea acestora la normele aplicabile în prezent diferitelor proceduri și scheme.

Prezenta propunere se axează pe nevoile reale în materie de pregătire pentru apărare, făcând ca realizarea obiectivelor actelor legislative să fie mai eficientă și mai puțin împovărătoare pentru întreprinderi și autoritățile publice.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Propunerea modifică directive existente. Prin urmare, temeiul juridic al propunerii este același cu temeiul juridic al directivelor modificate, și anume articolul 53 alineatul (2), articolul 62 și articolul 114 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Articolul 114 din TFUE este un temei juridic general, care are drept obiectiv instituirea sau asigurarea funcționării pieței unice. În măsura în care prezenta directivă modifică Directiva 2009/43/CE[2], temeiul juridic adecvat în ceea ce privește modificările respective este articolul 114 din TFUE. În măsura în care prezenta directivă modifică Directiva 2009/81/CE[3], temeiul juridic adecvat în ceea ce privește modificările respective este articolul 53 alineatul (2), articolul 62 și articolul 114 din TFUE.

Toate actele legislative afectate de prezenta propunere conțin dispoziții similare menite să reducă sarcina pentru statele membre și pentru industrie sau să le ofere asistență pentru îndeplinirea obligațiilor care le sunt impuse prin actele relevante, cu scopul de a facilita aplicarea legislației respective și de a reduce sarcina administrativă. În vederea extinderii acestei proporționalități în ceea ce privește sarcina administrativă, se consideră necesară extinderea dispozițiilor la piața de apărare la nivelul UE pentru a sprijini pregătirea pentru apărare a statelor membre și pentru a încuraja dezvoltarea unei industrii europene de apărare competitive și inovatoare.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Propunerea vizează modificarea legislației UE care vizează în mod direct piața de apărare la nivelul UE. Același lucru nu ar putea fi realizat la nivelul statelor membre, în special ținând seama, de asemenea, de necesitatea de a asigura o abordare armonizată între statele membre, care este esențială pentru o simplificare eficace.

• Proporționalitatea

În contextul modificărilor aduse Directivelor 2009/81/CE și 2009/43/CE, propunerea vizează simplificarea cadrului de reglementare aplicabil în prezent și codificarea anumitor elemente ale legislației privind achizițiile publice stabilite în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Măsurile nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

• Alegerea instrumentului

Toate directivele din prezenta propunere sunt legislații armonizate în temeiul normelor UE. Aceste acte legislative conțin dispoziții care iau în considerare situația și nevoile tot mai mari ale sectorului apărării și asigură faptul că cerințele evită impunerea unei sarcini inutile asupra proceselor legate de pregătirea pentru apărare, de producție și de lanțul de aprovizionare. Prezenta propunere urmărește, în cele din urmă, să faciliteze aplicarea unei astfel de legislații și să reducă sarcina administrativă.

---

[2] Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității (JO L 146, 10.6.2009, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj).

[3] Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE (JO L 216, 20.8.2009, p. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj).

Prin urmare, din motive de eficiență, o propunere comună pentru diferitele dispoziții relevante aplicabile sectorului apărării sub forma propunerii Omnibus privind pregătirea pentru apărare pare a fi soluția cea mai adecvată. În special, alegerea unei directive pentru prezenta propunere este justificată de necesitatea de a utiliza același instrument juridic ca actele juridice care urmează să fie modificate.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST,* ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

• Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente

N/A

• Consultările cu părțile interesate

Procesul de consultare a părților interesate a fost cuprinzător, incluzând un sondaj public care a fost deschis până la 22 aprilie 2025, precum și o serie de reuniuni specifice cu statele membre, cu reprezentanți relevanți ai întreprinderilor din Uniune și cu alte părți interesate importante. Prin acest proces de consultare, combinat cu experiența Comisiei în ceea ce privește punerea în aplicare a legislației relevante, au fost identificate blocaje și provocări esențiale în cadrul de reglementare al UE. Pe baza contribuțiilor valoroase primite și a expertizei Comisiei, propunerile prezentate în această directivă urmăresc să abordeze aceste aspecte-cheie și să îmbunătățească eficacitatea generală a cadrului de reglementare al UE.

• Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate

Măsurile propuse au fost identificate în urma unui proces de control intern al legislației existente și pe baza experienței dobândite ca urmare a punerii în aplicare a legislației conexe. Întrucât acesta este un pas în procesul de evaluare continuă a nevoilor de capabilități de pregătire pentru apărare care decurg din legislația Uniunii, monitorizarea acestor sarcini și a impactului lor asupra părților interesate va continua.

Evaluarea impactului

În concluziile sale din 20 martie 2025, Consiliul European a invitat Comisia să accelereze „*lucrările cu privire la toate direcțiile de acțiune cu scopul de a intensifica în mod decisiv gradul de pregătire pentru apărare al Europei în următorii cinci ani*” și a solicitat Comisiei să procedeze rapid la simplificarea în materie de securitate și apărare. Având în vedere caracterul urgent al propunerii, care este menită să sprijine adaptarea rapidă a industriei europene de apărare la noul mediu geopolitic și să ofere asistență unei țări aflate în război de la începutul anului 2023, nu a fost posibil să se prezinte o evaluare a impactului în intervalul de timp disponibil pentru prezentarea Pachetului omnibus privind pregătirea pentru apărare. În termen de 3 luni de la adoptarea prezentei propuneri, Comisia va prezenta un document de lucru al serviciilor Comisiei pentru a furniza justificarea acestei acțiuni legislative și pentru a explica caracterul adecvat al acesteia pentru atingerea obiectivelor de politică identificate în conformitate cu normele relevante privind o mai bună legiferare.

Propunerea se referă la modificări limitate și specifice ale legislației. Aceste modificări se bazează pe experiența dobândită ca urmare a punerii în aplicare a legislației. Ele nu au un impact semnificativ asupra politicii, ci doar asigură o punere în aplicare mai eficientă și mai eficace. Natura specifică a acestor modificări și lipsa opțiunilor de politică relevante fac ca o evaluare a impactului să nu fie necesară. Cu toate acestea, comunicarea anexată analizează

elementele privind impactul unor astfel de măsuri, inclusiv analiza rezultatelor unui sondaj public al UE efectuat în acest context.

• Adecvarea reglementărilor și simplificările

Aceasta este o propunere REFIT, care vizează simplificarea legislației și reducerea sarcinilor pentru părțile interesate.

Drepturile fundamentale

N/A

4. IMPLICAȚII BUGETARE

N/A

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

N/A

- **Documentele explicative (în cazul directivelor)**

N/A

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Pentru Directiva 2009/43/CE

- Cazurile în care statele membre pot prevedea derogări de la autorizarea prealabilă pentru transferurile de produse din domeniul apărării vor fi extinse pentru a include transferurile necesare pentru punerea în aplicare a proiectelor finanțate prin programele industriale de apărare ale UE, transferurile în cadrul parteneriatelor industriale transfrontaliere structurate, transferurile către instituțiile și organismele UE și Agenția Europeană de Apărare, precum și transferurile în cazul unei situații de urgență generate de o criză.

- Comisia va avea competența de a defini anumite elemente neesențiale ale cadrului de transfer prin adoptarea de acte delegate.

- Licența generală de transfer va fi extinsă pentru a acoperi transferurile efectuate de entități certificate, pe lângă transferul către întreprinderi europene de apărare certificate.

- Statele membre vor trebui să ofere posibilitatea de a introduce licențe generale de transfer, altele decât cele enumerate la articolul 5 alineatul (2).

- Se vor introduce licențe generale de transfer pentru proiectele industriale de apărare ale UE, cum ar fi Fondul european de apărare (FEA), pentru a acoperi toate produsele din domeniul apărării și toate transferurile necesare pentru punerea în aplicare a proiectului.

- Modificarea dispoziției privind informațiile care trebuie furnizate de furnizorii de produse din domeniul apărării pentru a le oferi flexibilitatea necesară, menținând în același timp transparența și controlul.

Pentru Directiva 2009/81/CE

- Pragurile prevăzute în Directiva 2009/81/CE vor fi ridicate pentru a permite statelor membre să se concentreze asupra contractelor critice și pentru a reduce sarcina administrativă asupra industriei în cazul procedurilor de achiziții publice de dimensiuni mai mici.

- Procedura deschisă și sistemul dinamic de achiziții, bazate pe Directiva 2014/24, sunt introduse pentru a spori gama de instrumente aflate la dispoziția statelor membre.

- Procedura parteneriatului pentru inovare: se va introduce o procedură modificată și mai flexibilă de parteneriat pentru inovare, pe baza Directivei 2014/24, pentru a sprijini achiziționarea de soluții inovatoare.

- Procedura simplificată de achiziție a rezultatelor proiectelor paralele competitive de cercetare și dezvoltare: se va introduce o procedură simplificată pentru achizițiile directe de produse sau servicii inovatoare care rezultă din proiecte paralele competitive de cercetare și dezvoltare.

- Se va introduce o derogare temporară pentru a permite statelor membre să utilizeze procedura de negociere fără publicare prealabilă pentru achizițiile publice comune, inclusiv pentru achizițiile publice standard. Aceasta va fi disponibilă pentru achiziționarea de produse identice din domeniul apărării sau de produse care fac doar obiectul unor modificări minore efectuate de cel puțin trei state membre.

- Dispozițiile referitoare la aderarea statelor membre la programe de cooperare bazate pe cercetare și dezvoltare după încheierea fazei de cercetare și dezvoltare vor fi codificate în Directiva 2009/81/CE.

- Normele care reglementează acordurile-cadru privind achizițiile publice vor fi clarificate, iar durata maximă a unui acord-cadru va fi prelungită de la 7 la 10 ani.

- Obligațiile de raportare statistică legate de achizițiile publice în domeniul apărării vor fi reduse pentru a ușura sarcina administrativă pentru statele membre.

2025/0177 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivelor 2009/43/CE și 2009/81/CE în ceea ce privește simplificarea transferurilor în interiorul UE de produse din domeniul apărării și simplificarea achizițiilor publice în domeniul securității și apărării

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (2), articolul 62 și articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Uniunea se confruntă cu o amenințare acută și din ce în ce mai mare, astfel cum s-a subliniat în Cartea albă privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030[4], legată în special de revenirea la un conflict pe scară largă în Europa. Ca răspuns la provocările de securitate din ce în ce mai mari, este imperativ ca Uniunea să ia măsuri decisive pentru a-și consolida capabilitățile de apărare. Un aspect esențial al acestui efort este necesitatea de a consolida capacitatea de producție a Uniunii în domeniul apărării în Uniune, care să îi permită să răspundă în mod eficace cererilor de securitate emergente. Este urgent să se intensifice pregătirea pentru apărarea europeană pentru a se asigura că Uniunea dispune de o poziție de apărare europeană puternică și suficientă până cel târziu în 2030.

(2) Pentru a atinge obiectivul de a spori gradul de pregătire pentru apărare al statelor membre și al Uniunii, simplificarea și armonizarea reglementărilor sunt esențiale. Prin raționalizarea și alinierea cadrelor de reglementare, Uniunea poate crea un mediu mai favorabil astfel încât industriile de apărare să funcționeze, să inoveze și să producă capabilitățile necesare pentru a asigura securitatea europeană și pregătirea europeană pentru apărare. Cartea albă comună privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030[5] a subliniat obiectivele acestei simplificări a legislației care are un impact asupra gradului de pregătire pentru apărare.

(3) Transferurile de produse din domeniul apărării în interiorul Uniunii sunt supuse în prealabil autorizării prin intermediul unor licențe generale, globale sau individuale de transfer, acordate sau publicate de statul membru de pe teritoriul căruia furnizorul dorește să transfere produsele din domeniul apărării. Statele membre pot scuti transferurile de produse din domeniul apărării de obligația autorizării prealabile în cazurile specifice menționate în Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a

[4] JOIN(2025) 120 final, 19 martie 2025.

[5] Cartea albă comună privind pregătirea pentru apărare a Europei 2030: JOIN(2025) 120 final, 19.3.2025.

Consiliului[6]. Ținând seama de evoluțiile situației în materie de securitate și de introducerea programelor industriale de apărare ale Uniunii, care vizează în special consolidarea cooperării transfrontaliere în cadrul Uniunii, este oportun să se extindă lista cazurilor în care statele membre pot excepta transferurile de la autorizarea prealabilă. În special, o astfel de posibilitate ar trebui prevăzută în legătură cu transferurile necesare pentru punerea în aplicare a proiectelor finanțate prin programele industriale de apărare ale Uniunii, transferurile în cadrul parteneriatelor industriale transfrontaliere structurate, transferurile către instituțiile și organismele Uniunii și către Agenția Europeană de Apărare, transferurile în cazul unei situații de urgență generate de o criză și transferurile legate de asistența militară și de apărare care rezultă din acțiunile Uniunii în temeiul articolului 28 din Tratatul privind Uniunea Europeană. .

(4) Un sistem de transfer funcțional între statele membre este o condiție prealabilă a unei piețe de apărare la nivelul Uniunii. Peisajul de securitate care evoluează rapid necesită o flexibilitate suplimentară care să permită Comisiei și statelor membre să reacționeze într-un mod specific și agil. Prin urmare, Comisia ar trebui împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pentru a defini anumite elemente neesențiale ale cadrului de transfer. Astfel de acte delegate ar putea defini o abordare armonizată pentru punerea în aplicare a articolului 4 alineatul (8), de exemplu prin definirea componentelor „sensibile” sau prin introducerea unei reguli *de minimis*. În plus, este oportun să se confere Comisiei, fie la cererea unui stat membru, fie din proprie inițiativă, competența de a adăuga noi cazuri în care statele membre ar avea posibilitatea de a introduce derogări de la obligația de autorizare prealabilă, permițând astfel o mai mare flexibilitate și un potențial de simplificare și accelerare a transferurilor de produse din domeniul apărării în interiorul Uniunii.

(5) În plus, din aceleași motive ca cele prezentate în considerentul 4, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei pentru a defini condiții armonizate pentru ca statele membre să stabilească tipul de licență de transfer care ar trebui să se aplice anumitor produse sau categorii de produse din domeniul apărării.

(6) Pentru a asigura funcționarea eficace și eficientă a regimului de transfer în interiorul Uniunii, statele membre ar trebui să se asigure că toți furnizorii care doresc să transfere produse din domeniul apărării de pe teritoriile acestora pot utiliza licențe generale de transfer sau pot solicita licențe individuale sau globale de transfer. Condițiile prealabile care pot fi impuse de statele membre ar trebui să se bazeze numai pe criterii cu relevanță directă pentru capacitatea furnizorilor de a respecta legislația în domeniul controlului transferurilor și al exporturilor. Criterii, cum ar fi forma juridică sau statutul furnizorilor, nu pot priva anumite categorii de furnizori de posibilitatea de a utiliza licențe generale de transfer sau de a solicita licențe globale sau individuale de transfer.

(7) Pentru a încuraja adoptarea certificării de către destinatari și pentru a facilita colaborarea transfrontalieră și deschiderea lanțurilor de aprovizionare în cadrul Uniunii, este oportun să se extindă licența generală de transfer pentru transferuri către

[6] Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității (JO L 146, 10.6.2009, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj).

destinatarii certificați, astfel încât aceasta să acopere și transferurile efectuate de entități certificate. Astfel de întreprinderi au demonstrat o capacitate puternică de a respecta normele privind controlul transferurilor și al exporturilor și au suportat, de asemenea, costuri importante pentru obținerea certificării. Acestora ar trebui să li se permită să beneficieze de posibilități simplificate și mai puțin împovărătoare de a efectua transferuri în interiorul Uniunii.

(8) Astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/43/CE, directiva respectivă nu aduce atingere libertății de decizie a statelor membre în ceea ce privește politicile în domeniul exportului de produse din domeniul apărării.

(9) Directiva 2009/43/CE prevede că statele membre pot introduce licențe generale de transfer, altele decât cele enumerate la articolul 5 alineatul (2) din directiva respectivă. Cu toate acestea, această posibilitate poate fi împiedicată de normele naționale care limitează flexibilitatea și capacitatea autorităților naționale de control de a profita pe deplin de instrumentele introduse prin Directiva 2009/43/CE. De exemplu, tipurile suplimentare de licențe generale de transfer ar putea viza transferurile necesare pentru punerea în aplicare a proiectelor finanțate prin programele industriale de apărare ale Uniunii, transferurile în interiorul grupului sau transferurile în caz de urgență ca urmare a unei crize. Prin urmare, este oportun să se solicite statelor membre să permită, în legislația lor națională, introducerea altor licențe generale de transfer decât cele enumerate la articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2009/43/CE.

(10) Punerea în aplicare a programelor industriale de apărare ale Uniunii, cum ar fi FEA, este adesea împiedicată de întârzieri semnificative în transferul produselor din domeniul apărării, din cauza proceselor îndelungate și complexe de obținere a licențelor de transfer de către statele membre. Aceste întârzieri pot avea un impact negativ asupra eficienței și eficacității globale a acestor programe și pot submina capacitatea Uniunii și a statelor sale membre de a dezvolta și de a achiziționa capabilitățile de apărare de care au nevoie în timp util și într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Pentru a aborda această problemă, este necesar să se introducă licențe generale de transfer pentru aceste programe. Domeniul de aplicare al acestor licențe generale de transfer ar trebui să acopere toate produsele din domeniul apărării prevăzute în anexa la Directiva 2009/43/CE și ar trebui să acopere, de asemenea, toate transferurile, corporale sau necorporale, pe care furnizorul trebuie să le efectueze pentru punerea în aplicare a proiectului. De asemenea, statele membre ar putea să prevadă că astfel de licențe s-ar putea aplica întregului ciclu de viață al produsului dezvoltat în cadrul unui anumit proiect, inclusiv fazelor de producție, întreținere și modernizare. Introducerea unor astfel de licențe generale de transfer ar reduce întârzierile, ar spori eficiența și ar facilita colaborarea dintre întreprinderile care participă la aceste proiecte, sprijinind astfel dezvoltarea unei industrii de apărare puternice și competitive a Uniunii. Terminologia utilizată în acest context ar trebui înțeleasă ca fiind identică cu cea a unui model de acord de grant[7] pentru programele de apărare ale Uniunii.

(11) În plus, ținând seama de evoluția tehnologică, este necesar să se adapteze normele privind informațiile care trebuie furnizate de furnizorii de produse din domeniul apărării, deoarece dispozițiile actuale se pot dovedi împovărătoare în cazul

[7] Modelul de acord de grant pentru FEA este disponibil pe site-ul Comisiei: https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/docs/2021-2027/edf/agr-contr/mga_edf_v1.0-01052023_en.pdf.

transferurilor de tehnologie necorporale. Este oportun să se ofere furnizorilor flexibilitatea necesară, menținând în același timp transparența și controlul, pentru a facilita transferul eficient și eficace al produselor din domeniul apărării în interiorul Uniunii. Necesitatea modificării cerinței de informare pentru transferurile de tehnologie necorporale necesită o evaluare de la caz la caz. Prin urmare, statelor membre ar trebui să li se ofere posibilitatea de a aplica astfel de cerințe de informare numai în măsura în care aplicarea lor nu duce la obligații de raportare excesiv de împovărătoare pentru furnizori.

(12) Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare[8]. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(13) În măsura în care prezenta directivă modifică Directiva 2009/43/CE, temeiul juridic adecvat în ceea ce privește modificările respective este articolul 114 din Tratat.

(14) Pentru a dezvolta capabilitățile și pregătirea militară necesare pentru a descuraja în mod credibil agresiunea armată și a securiza viitorul Uniunii, este necesară o creștere masivă a investițiilor europene pentru apărare. Pe baza previziunilor privind adoptarea treptată, investițiile în domeniul apărării ar putea ajunge la cel puțin 800 de miliarde EUR în următorii patru ani, incluzând cheltuielile în valoare de 150 de miliarde EUR finanțate de instrumentul „Acțiunea pentru securitatea Europei” (SAFE) instituit prin Regulamentul (UE) 2025/1106 al Consiliului[9]. Aceste investiții semnificative în domeniul apărării efectuate de statele membre implică achiziții publice substanțiale. Prin urmare, este oportun să se simplifice anumite dispoziții ale Directivei 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului[10], care reglementează achizițiile de lucrări, bunuri și servicii sensibile în domeniile apărării și securității, menținând în același timp o piață de apărare funcțională la nivelul Uniunii. Statelor membre ar trebui să li se ofere atât flexibilitatea de a-și reface rapid stocurile, cât și capacitatea de a face acest lucru într-un mod sustenabil, ceea ce se poate realiza cel mai bine prin exploatarea deplină a potențialului pieței interne. Prin simplificarea normelor privind achizițiile publice în domeniul apărării în Uniune, statele membre ar trebui să aibă flexibilitatea necesară pentru a răspunde nevoilor emergente în materie de securitate, promovând în același timp o piață europeană de apărare competitivă și integrată pentru a sprijini capabilitățile lor de apărare pe termen lung.

(15) Pentru a atinge acest obiectiv, este necesar să se majoreze pragurile pentru contractele care intră sub incidența Directivei 2009/81/CE. Această ajustare ar permite statelor

---

8 JO L 123, 12.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

9 Regulamentul (UE) 2025/1106 al Consiliului din 27 mai 2025 de instituire a Instrumentului „Acțiunea pentru securitatea Europei” (SAFE) prin consolidarea industriei europene de apărare (JO L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

10 Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE (JO L 216, 20.8.2009, p. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj).

membre să își concentreze resursele asupra celor mai importante contracte, permițând o alocare mai eficace a bugetelor lor pentru achiziții publice. În același timp, aceasta ar ușura sarcina administrativă a industriei pentru procedurile de achiziții publice mai mici, ceea ce va contribui la reducerea complexității reglementărilor și a costurilor asociate contractelor respective.

(16) În plus, statelor membre ar trebui să li se acorde flexibilitatea de a profita de toate instrumentele disponibile legate de achizițiile publice. Pentru a crește numărul de modalități prin care autoritățile/entitățile contractante pot efectua achiziții publice, ar trebui adăugată posibilitatea de a utiliza procedura deschisă și sistemul dinamic de achiziții. Aceste două proceduri se bazează pe cele prevăzute în Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului[11].

(17) Este urgent ca Uniunea să își mobilizeze capacitatea globală de inovare și să direcționeze investiții semnificative pentru a recâștiga teren și a preveni dependența pe plan tehnologic. Directiva 2009/81/CE ar trebui, de asemenea, să fie adaptată pentru a sprijini mai bine achizițiile publice în domeniul inovării, pentru a se asigura că investițiile semnificative realizate de statele membre pentru a-și spori gradul de pregătire pentru apărare sunt adaptate exigențelor viitorului și generează beneficii pe termen lung. Prin facilitarea achiziționării de soluții inovatoare în domeniul apărării, Uniunea ar putea încuraja dezvoltarea de tehnologii și capabilități de vârf, transformând în cele din urmă apărarea prin inovare disruptivă și sporind eficacitatea și reziliența sistemelor sale de apărare. Pentru a sprijini mai bine achizițiile publice de cercetare și dezvoltare și de soluții inovatoare, în Directiva 2009/81/CE ar trebui introdusă o procedură modificată și mai flexibilă de parteneriat pentru inovare, bazată pe Directiva 2014/24/UE. De asemenea, ar trebui adăugată o procedură simplificată pentru achizițiile directe de produse și servicii inovatoare care rezultă din proiecte paralele competitive de cercetare și dezvoltare. Acest lucru ar permite statelor membre să rămână în avangarda tehnologiei de apărare, promovând în același timp colaborarea și concurența între partenerii din industrie. Printre beneficiile acestei abordări se numără accesul mai rapid la soluții inovatoare, reducerea riscurilor de dezvoltare și creșterea raportului cost-eficacitate, conducând, în cele din urmă, la consolidarea capabilităților de apărare și la o bază industrială și tehnologică de apărare europeană (EDTIB) mai competitivă.

(18) Pentru a oferi statelor membre flexibilitatea necesară pentru a răspunde provocărilor emergente în materie de securitate, este esențial să se introducă o posibilitate limitată în timp de utilizare a procedurii de negociere fără publicare prealabilă pentru achizițiile publice comune, inclusiv pentru achizițiile publice standard. Această derogare temporară ar permite statelor membre să achiziționeze rapid capabilitățile de apărare de care au nevoie, permițând, în același timp, un anumit grad de flexibilitate în procedurile de achiziții publice, sprijinind astfel refacerea rapidă a stocurilor lor și creșterea gradului lor de pregătire pentru apărare. În plus, faptul de a permite statelor membre să achiziționeze produse identice din domeniul apărării sau produse care fac doar obiectul unor modificări minore, inclusiv al întreținerii comune, contribuie la aprofundarea interoperabilității și a interschimbabilității echipamentelor forțelor armate ale statelor membre, la consolidarea în continuare a gradului de pregătire pentru apărare al Uniunii și la sporirea securității aprovizionării.

[11] Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).

(19) Este nevoie de multiplicarea și îmbunătățirea investițiilor colaborative, de la cercetare la dezvoltarea de sisteme complexe, trecând de la comercializare la achiziții publice, în vederea creșterii suveranității tehnologice a Uniunii. Achizițiile publice comune efectuate de statele membre sunt esențiale pentru îmbunătățirea eficienței, a eficacității și a interoperabilității capabilităților de apărare, contribuind astfel la o apărare europeană mai puternică și mai unită. Pe baza Comunicării Comisiei din 2019 privind îndrumări pentru achizițiile publice cooperative în domeniul apărării și al securității[12], este necesar să se stabilească dispoziții referitoare la aderarea statelor membre la programe de cooperare bazate pe cercetare și dezvoltare după încheierea fazei de cercetare și dezvoltare pentru etapele ulterioare ale ciclului de viață. În plus, pentru a sprijini etapele ulterioare ale ciclului de viață al programelor de cercetare și dezvoltare în domeniul apărării finanțate de Uniune, este necesar să se clarifice faptul că statele membre pot beneficia de excludere pentru programele de cooperare bazate pe cercetare și dezvoltare în aceleași condiții și pentru proiectele finanțate în cadrul programelor de cercetare și dezvoltare în domeniul apărării, cum ar fi FEA. Acest lucru ar oferi securitatea juridică necesară și ar garanta că flexibilitatea permisă prin excludere va sprijini continuarea proiectelor FED într-un cadru de cooperare chiar și după finalizarea fazei de cercetare și dezvoltare. De asemenea, ar clarifica faptul că statele membre care se alătură după etapa de cercetare și dezvoltare în calitate de participanți veritabili la programul de cooperare vor beneficia, de asemenea, de excludere.

(20) Pentru a sprijini în continuare achizițiile publice comune și pentru a asigura securitatea juridică, este necesar să se stabilească norme în Directiva 2009/81/CE privind achizițiile care implică autorități/entități contractante din diferite state membre.

(21) Pentru a oferi statelor membre o mai mare previzibilitate și stabilitate în planificarea achizițiilor publice în domeniul apărării, este necesar să se modifice normele care reglementează acordurile-cadru. În special, pentru a reflecta particularitățile sectorului apărării, este necesar să se prelungească durata maximă posibilă a acordurilor-cadru la zece ani, permițând statelor membre să stabilească parteneriate pe termen mai lung cu industria și să își planifice nevoile în materie de achiziții publice în domeniul apărării cu mai multă certitudine, asigurându-se, în același timp, că normele Uniunii privind achizițiile publice în domeniul apărării rămân flexibile și adaptate la nevoile specifice ale sectorului apărării.

(22) Directiva 2009/81/CE ar trebui, de asemenea, să reflecte jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene și să se alinieze la dispozițiile Directivei 2014/24/UE privind modificarea contractelor. În special, normele privind modificarea acordului-cadru ar trebui să se aplice în același mod în Directiva 2009/81/CE ca și în Directiva 2014/24/UE.

(23) Pentru a reduce sarcina administrativă a statelor membre, obligațiile de raportare statistică legate de achizițiile publice în domeniul apărării ar trebui reduse, permițând autorităților naționale să se concentreze pe punerea în aplicare a politicilor lor de apărare și pe utilizarea eficientă a resurselor lor. În măsura în care prezenta directivă modifică Directiva 2009/81/CE, temeiul juridic adecvat în ceea ce privește modificările respective este articolul 53 alineatul (2), articolul 62 și articolul 114 din Tratat.

---

[12] Comunicarea Comisiei privind îndrumări pentru achizițiile publice cooperative în domeniul apărării și al securității (JO C 157, 8.5.2019, p. 1).

(24) Prin urmare, Directivele 2009/43/CE și 2009/81/CE ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1
Modificarea Directivei 2009/43/CE

Directiva 2009/43/CE se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 3, se adaugă următorul punct 8:

„(8) «criză» înseamnă criză astfel cum este definită la articolul 1 punctul 10 din Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului*”;

_____

*Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE (JO L 216, 20.8.2009, p. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj).”

(2) Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În pofida alineatului (1), statele membre pot scuti transferurile de produse din domeniul apărării de la obligația autorizării prealabile, menționată în respectivul alineat, în unul dintre următoarele cazuri:

(a) furnizorul sau destinatarul este un organism guvernamental sau face parte din forțele armate;

(aa) destinatarul este o instituție a Uniunii, un organ al Uniunii sau Agenția Europeană de Apărare;

(b) furnizările sunt efectuate de Uniune, NATO, IAEA sau alte organizații interguvernamentale pentru îndeplinirea sarcinilor lor;

(c) transferul este necesar pentru punerea în aplicare a unui program de colaborare între statele membre privind armamentul;

(ca) transferul este necesar pentru punerea în aplicare a unui proiect finanțat în cadrul unui program industrial de apărare al Uniunii;

(cb) transferul are loc în cadrul unui parteneriat industrial transfrontalier structurat;

(cc) transferul are loc în regim de urgență ca urmare a unei crize;

(d) transferul are legătură cu ajutoarele umanitare trimise în cazul unui dezastru sau ia forma unei donații într-o situație de urgență;

(da) transferul are legătură cu asistența militară și de apărare care rezultă din acțiunile Uniunii în temeiul articolului 28 din Tratatul privind Uniunea Europeană, în cazul în care Consiliul decide în unanimitate, în temeiul articolului 41 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană;

(e) transferul este necesar pentru sau după reparare, întreținere, expunere sau demonstrație.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia este împuternicită să adopte, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, acte delegate de completare a prezentei directive în conformitate cu articolul 13a în ceea ce privește modificarea alineatului (2), pentru a include cazurile suplimentare în care:

(a) transferul are loc în condiții care nu afectează politica publică sau securitatea publică;

(b) obligația de autorizare prealabilă a devenit incompatibilă cu angajamentele internaționale ale statelor membre în urma adoptării prezentei directive;

(c) acest lucru este necesar pentru cooperarea interguvernamentală, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (4);

(d) transferul este necesar pentru cooperarea transfrontalieră.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că furnizorii care doresc să transfere produse din domeniul apărării de pe teritoriile acestora pot utiliza licențe generale de transfer sau pot solicita licențe individuale sau globale de transfer, în conformitate cu articolele 5, 6 și 7. Nu se impun condiții prealabile care ar avea ca efect împiedicarea furnizorilor să utilizeze licențele generale de transfer sau să solicite licențe globale sau individuale de transfer, pe baza unor criterii care nu sunt legate de capacitatea lor de a-și îndeplini obligațiile în domeniul transferului și al controlului exporturilor.”;

(d) se introduce următorul alineat (8a):

„(8a) Comisia este împuternicită să adopte, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, acte delegate în conformitate cu articolul 13a pentru a stabili condiții armonizate pentru aplicarea alineatelor (5) și (8) de la prezentul articol.”

(3) Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) destinatarul sau furnizorul este o întreprindere autorizată în conformitate cu articolul 9;”;

(ii) se introduce următoarea literă (e):

„(e) publicarea este prevăzută la articolul 5a.”;

(b) se introduc următoarele alineate (2a) și (2b):

„(2a) Statele membre prevăd în legislația lor posibilitatea de a introduce alte licențe generale de transfer decât cele menționate la articolul 5 alineatul (2).

(2b) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru a completa prezenta directivă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13a, în vederea armonizării domeniului minim de aplicare al licențelor generale de transfer menționate la articolul 5 alineatul (2).”

(4) Se introduce următorul articol 5a:

„Articolul 5a

Licențe pentru transferuri necesare pentru punerea în aplicare a proiectelor finanțate în cadrul programelor industriale de apărare ale Uniunii

1. Statele membre publică licențele generale de transfer pentru transferurile necesare pentru punerea în aplicare a proiectelor finanțate în cadrul programului industrial de apărare al Uniunii. Aceste licențe se aplică tuturor produselor din domeniul apărării și acoperă toate transferurile necesare pentru punerea în aplicare a proiectului.

2. Statele membre pot prevedea ca sistemul de acordare a licențelor menționat la alineatul (1) să se aplice și fazelor ulterioare ale ciclului de viață al proiectelor care au loc după etapele finanțate în cadrul unui program industrial de apărare al Uniunii.

3. Statele membre nu solicită niciun angajament suplimentar, cum ar fi certificate legate de utilizarea finală sau limitarea exportului de produse din domeniul apărării, în cazul în care un acord de finanțare sau un contract încheiat în cadrul unui program industrial de apărare al Uniunii conține un angajament conform căruia produsele din domeniul apărării legate de punerea în aplicare a unui anumit proiect nu vor fi partajate fără autorizație, în afara participanților la acordul de finanțare sau a părților la contractul în cauză, a autorității de finanțare sau contractante sau, după caz, a Comisiei, atunci când aceasta nu este autoritatea contractantă sau de finanțare și a Curții de Conturi, astfel cum se menționează la alineatul (4).

4. Acordul sau contractul de finanțare poate defini modalitățile în care produsele din domeniul apărării legate de punerea în aplicare a unui anumit proiect pot fi transferate Curții de Conturi atunci când participanții, autoritățile de finanțare sau autoritățile contractante sau, după caz, Comisia, în cazul în care aceasta nu este autoritatea de finanțare sau autoritatea contractantă, au obligația legală de a face acest lucru.”

(5) La articolul 8 se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Dispozițiile prezentului articol, în special articolul 8 alineatul (3) literele (b) și (c), se aplică, în consecință, transferurilor de tehnologie necorporale numai în măsura în care aplicarea lor nu conduce la obligații de raportare disproporționate pentru furnizori.”

(6) Articolul 13a se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4 alineatul (8a) se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani începând de la [data adoptării directivei de modificare]. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 4 alineatele (3) și (8a) sau la articolul 13 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată

ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatele (3) și (8a) sau al articolului 13 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

Articolul 2
Modificarea Directivei 2009/81/CE

Directiva 2009/81/CE se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) punctele 15 și 16 se înlocuiesc cu următorul text:

„15. «candidat» înseamnă un operator economic care a solicitat o invitație de participare la o procedură restrânsă sau de negociere, la un dialog competitiv sau la un parteneriat pentru inovare;

16. «ofertant» înseamnă un operator economic care a depus o ofertă în cadrul unei proceduri deschise, al unei proceduri restrânse sau de negociere, al unui dialog competitiv sau al unui parteneriat pentru inovare;”;

(b) se introduc următoarele puncte 17a și 17b:

„17a. «activități de achiziție centralizate» înseamnă activități desfășurate în mod permanent, în una din următoarele forme:

(a) achiziționarea de produse și/sau servicii destinate autorităților/entităților contractante;

(b) atribuirea de contracte de achiziții publice sau încheierea de acorduri-cadru pentru lucrări, produse sau servicii destinate autorităților/entităților contractante;

17b. «activități de achiziție auxiliare» înseamnă activități care constau în furnizarea unui sprijin pentru activitățile de achiziție, în special în formele următoare:

(a) infrastructura tehnică care să le permită autorităților/entităților contractante să atribuie contracte de achiziții publice sau să încheie acorduri-cadru pentru lucrări, produse sau servicii;

(b) consiliere cu privire la derularea sau conceperea procedurilor de achiziții publice;

(c) pregătirea și administrarea procedurilor de achiziții publice în numele și în beneficiul autorității/entității contractante în cauză;”;

(c) punctul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„18. «organism central de achiziție» înseamnă o autoritate/entitate contractantă care oferă activități de achiziție centralizate și, eventual, activități de achiziție auxiliare;”;

(d) se introduce următorul punct 18a:

„18a. «procedură deschisă» înseamnă o procedură în care orice operator economic interesat poate prezenta o ofertă;”;

(e) se introduce următorul punct 21a:

„21a. «sistem dinamic de achiziții» înseamnă un proces de achiziție, în întregime electronic, a bunurilor de uz curent, ale căror caracteristici, disponibile în general pe piață, îndeplinesc cerințele autorității contractante, fiind limitat în timp și deschis pe întreaga perioadă oricărui operator economic care îndeplinește criteriile de selecție și care depune o ofertă indicativă, conform caietului de sarcini.”;

(f) se adaugă următorul punct 29:

„29. «întreținere» înseamnă toate acțiunile întreprinse pentru a asigura gradul de pregătire și capabilitatea operațională a unui produs din domeniul apărării, în special pentru a păstra echipamentul în condiții specificate sau pentru a-l readuce la condițiile specificate până la sfârșitul utilizării sale, inclusiv pregătirea pentru misiuni, longevitatea și modernizarea, personalizarea și specializarea, inspecția, revizia generală, testarea, întreținerea, modificările, clasificarea în ceea ce privește buna funcționare, repararea, recuperarea, reconstruirea, regenerarea, salvarea și canibalizarea.”

(2) Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) la litera (a), „443 000 EUR” se înlocuiește cu „900 000 EUR”;

(b) la litera (b), „5 538 000 EUR” se înlocuiește cu „7 000 000 EUR.”

(3) Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) În cazul acordurilor-cadru și al sistemelor dinamice de achiziții, valoarea estimată care trebuie luată în considerare este valoarea maximă estimată, fără TVA, a tuturor contractelor preconizate pentru perioada totală de aplicare a acordului-cadru sau a sistemului dinamic de achiziții.”;

(b) se adaugă alineatul (10), cu următorul text:

„(10) În cazul parteneriatelor pentru inovare, valoarea care trebuie luată în considerare este valoarea maximă estimată, fără TVA, a activităților de cercetare și dezvoltare care urmează să aibă loc pe durata tuturor etapelor parteneriatului avut în vedere, precum și a produselor, serviciilor sau lucrărilor care urmează să fie elaborate și achiziționate la sfârșitul parteneriatului respectiv.”

(4) Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

Contracte și acorduri-cadru atribuite de organismele centrale de achiziție

1. Statele membre pot prevedea posibilitatea autorităților/entităților contractante de a achiziționa lucrări, bunuri și/sau servicii prin intermediul organismelor centrale de achiziție.

   De asemenea, statele membre pot prevedea posibilitatea ca autoritățile/entitățile contractante să achiziționeze lucrări, produse și servicii prin utilizarea contractelor atribuite de către un organism central de achiziție, prin utilizarea sistemelor dinamice de achiziții, exploatate de către un organism central de achiziție sau, în măsura prevăzută la articolul 29 alineatul (2) al doilea paragraf, utilizând un acord-cadru încheiat de către un organism central de achiziție care oferă activități de achiziție centralizate. În cazul în care un sistem dinamic de achiziții care este administrat de către un organism central de achiziție poate fi utilizat de alte autorități/entități contractante, acest lucru trebuie să fie menționat în invitația la procedura concurențială de ofertare care instituie sistemul dinamic de achiziții respectiv.

   În ceea ce privește primul și al doilea paragraf, statele membre pot dispune că anumite achiziții trebuie să se realizeze recurgând la organisme centrale de achiziție sau la unul sau mai multe organisme centrale de achiziție.

2. Se consideră că autoritățile/entitățile contractante care achiziționează lucrări, bunuri și/sau servicii prin intermediul unui organism central de achiziție au respectat dispozițiile prezentei directive în măsura în care:

   (a) organismul central de achiziție le-a respectat sau

   (b) atunci când organismul central de achiziție nu este o autoritate/entitate contractantă, normele de atribuire a contractelor pe care acesta le aplică respectă prezenta directivă, iar contractele atribuite pot fi supuse unor căi de atac eficace, comparabile cu cele prevăzute în titlul IV.

   În plus, se consideră că o autoritate/entitate contractantă și-a îndeplinit, de asemenea, obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive atunci când achiziționează lucrări, produse sau servicii prin utilizarea contractelor atribuite de organismul central de achiziție, prin utilizarea sistemelor dinamice de achiziții administrate de organismul central de achiziție sau, în măsura prevăzută la articolul 29 alineatul (2) al doilea paragraf, utilizând un acord-cadru încheiat de organismul central de achiziție.

   Cu toate acestea, autoritatea/entitatea contractantă în cauză este responsabilă de îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezenta directivă în ceea ce privește părțile pe care le realizează ea însăși, în special:

   (a) atribuirea unui contract în cadrul unui sistem dinamic de achiziții, care este administrat de către un organism central de achiziție;

   (b) efectuarea unei reluări a competiției în cadrul unui acord-cadru care a fost încheiat de către un organism central de achiziție;

   (c) stabilirea, în conformitate cu articolul 29 alineatul (4), a operatorilor economici, parte la acordul-cadru, care îndeplinesc o anumită sarcină în cadrul unui acord-cadru care a fost încheiat de către un organism central de achiziție.

3. Autoritățile/entitățile contractante pot atribui, fără aplicarea procedurilor prevăzute în prezenta directivă, un contract de achiziții publice de servicii pentru furnizarea de activități de achiziție centralizate unui organism central de achiziție.

Astfel de contracte de achiziții publice de servicii pot include, de asemenea, furnizarea de activități de achiziție auxiliare.”

(5) Se introduce următorul articol 10a:

„Articolul 10a
Achiziții care implică autorități/entități contractante din state membre diferite

1. Autoritățile/entitățile contractante din diferite state membre pot acționa în comun la atribuirea contractelor de achiziții publice în conformitate cu prezentul articol.

Autoritățile/entitățile contractante nu folosesc dispozițiile prezentului articol în scopul evitării aplicării dispozițiilor obligatorii de drept public în conformitate cu dreptul Uniunii care li se aplică în statul lor membru.

2. Un stat membru nu interzice autorităților/entităților sale contractante să utilizeze activitățile de achiziție centralizate oferite de organismele centrale de achiziție situate într-un alt stat membru sau să ofere activități de achiziție centralizate autorităților/entităților contractante situate într-un alt stat membru.

În ceea ce privește activitățile de achiziție centralizate oferite de un organism central de achiziție situat în alt stat membru decât cel al autorității/entității contractante, statele membre pot să precizeze că autoritățile/entitățile lor contractante pot utiliza doar activitățile de achiziție centralizate definite la articolul 1 punctul 17b litera (a) sau (b).

3. Prestarea activităților de achiziție centralizate de către un organism central de achiziție situat într-un alt stat membru se efectuează în conformitate cu dispozițiile de drept intern ale statului membru în care este situat organismul central de achiziție.

Dispozițiile de drept intern ale statului membru în care se află organismul central de achiziție se aplică, de asemenea, atribuirii unui contract în cadrul unui sistem dinamic de achiziții și desfășurării unei reluări a procedurii concurențiale în temeiul unui acord-cadru.

4. Mai multe autorități/entități contractante din state membre diferite pot să atribuie în comun un contract de achiziție publică, să încheie un acord-cadru sau să administreze un sistem dinamic de achiziții. De asemenea, acestea pot, în limitele stabilite la articolul 29 alineatul (2) al doilea paragraf, să atribuie contracte pe baza acordului-cadru sau a sistemului dinamic de achiziții.

Cu excepția cazului în care elementele necesare au fost reglementate printr-un acord internațional încheiat între statele membre în cauză, autoritățile/entitățile contractante participante încheie un acord care stabilește:

(a) responsabilitățile părților și dispozițiile relevante de drept intern care rezultă;

(b) organizarea internă a procedurii de achiziție, inclusiv gestionarea procedurii, distribuția lucrărilor, produselor sau serviciilor care urmează să fie achiziționate și încheierea contractelor.

Se consideră că o autoritate/entitate contractantă și-a îndeplinit obligațiile în temeiul prezentei directive în cazul în care achiziționează lucrări, produse sau servicii de la o autoritate/entitate contractantă care este responsabilă de procedura de achiziție. În momentul stabilirii responsabilităților și a dreptului intern aplicabil în conformitate cu

litera (a) de la al doilea paragraf, autoritățile/entitățile contractante participante pot aloca responsabilități specifice între ele și pot stabili dispozițiile naționale aplicabile ale oricăruia dintre statele lor membre respective. Alocarea responsabilităților și dreptul intern aplicabil se menționează în documentele achiziției pentru contractele de achiziții publice atribuite în comun.

5. În cazul în care mai multe autorități/entități contractante din state membre diferite au înființat o entitate comună înființată în temeiul dreptului Uniunii, autoritățile/entitățile contractante participante convin, printr-o decizie a organismului competent al entității comune, asupra aplicării normelor în materie de achiziții publice ale unuia dintre următoarele state membre:

(a) dispozițiile de drept intern ale statului membru în care entitatea comună își are sediul social;

(b) dispozițiile de drept intern ale statului membru în care entitatea comună își desfășoară activitățile.

Acordul menționat la primul paragraf se poate aplica pe o perioadă nedeterminată, atunci când este integrat în actul constitutiv al entității comune, sau poate fi limitat la o anumită perioadă de timp, la anumite tipuri de contracte sau la una sau mai multe atribuiri de contracte individuale.”

(6) La articolul 13, literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) contractelor atribuite în cadrul unui program de cooperare bazat pe cercetare și dezvoltare, desfășurat în comun de cel puțin două state membre și având drept obiectiv elaborarea unui produs nou sau a unei modernizări care să conducă la modificări substanțiale sau la îmbunătățiri substanțiale ale unui produs existent și, dacă este cazul, fazelor ulterioare pentru întreaga durată sau anumite părți ale ciclului de viață al acestui produs. În cazul în care un stat membru devine membru cu drepturi depline al unui program de cooperare după finalizarea etapei de cercetare și dezvoltare a programului respectiv, pentru etapele ulterioare ale ciclului de viață al produsului, prezentul articol se aplică statului membru care aderă. Un proiect de cercetare și dezvoltare gestionat de instituții sau organisme ale Uniunii și pus în aplicare în conformitate cu normele Uniunii și finanțat din bugetul Uniunii constituie un program de cooperare desfășurat în comun de cel puțin două state membre și poate fi continuat pentru etapele ulterioare fazei de cercetare și dezvoltare, caz în care contractele atribuite în cadrul programului de monitorizare pot fi, de asemenea, excluse în temeiul prezentului articol;

(d) contractelor atribuite într-o țară terță, inclusiv în scopuri civile, desfășurate pe durata mobilizării sau a formării forțelor în afara teritoriului Uniunii, în cazul în care necesitățile operaționale impun încheierea acestor contracte cu operatori economici situați în zona de operațiuni;”.

(7) La articolul 25, al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Autoritățile/entitățile contractante pot opta pentru atribuirea contractelor printr-o procedură deschisă, o procedură restrânsă sau printr-o procedură de negociere cu publicarea unui anunț de participare.

În situațiile speciale prevăzute la articolul 27 sau la articolul 27a, acestea pot atribui contractele prin dialog competitiv sau printr-un parteneriat pentru inovare.”

(8) la articolul 27, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul unor contracte deosebit de complexe, statele membre pot prevedea posibilitatea ca autoritățile/entitățile contractante, în măsura în care consideră că recurgerea la procedura deschisă, la procedura restrânsă sau la procedura de negociere cu publicarea unui anunț de participare nu permite atribuirea contractului, aceste autorități/entități contractante să poată recurge la dialogul competitiv în conformitate cu prezentul articol.

Atribuirea contractului se face exclusiv pe baza criteriului de atribuire ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic.”

(9) Se introduce următorul articol 27a:

„Articolul 27a
Parteneriatul pentru inovare

1. Orice operator economic poate depune o cerere de participare la un parteneriat pentru inovare în urma unui anunț de participare, furnizând informațiile pentru selecția calitativă solicitate de autoritatea/entitatea contractantă.

   În documentele achiziției, autoritatea/entitatea contractantă identifică necesitatea unui produs, a unui serviciu inovator sau a unor lucrări inovatoare care nu poate fi satisfăcută prin achiziționarea produselor, serviciilor sau lucrărilor deja disponibile pe piață. Aceasta indică acele elemente ale descrierii care reprezintă cerințe minime orientative pe care ar trebui să le îndeplinească toate ofertele. Informațiile furnizate sunt suficient de precise pentru a le permite operatorilor economici să identifice natura și sfera de aplicare a soluției necesare și să decidă dacă depun sau nu o cerere de participare la procedură.

   Autoritatea/entitatea contractantă poate decide să instituie parteneriatul pentru inovare cu unul sau mai mulți parteneri care derulează activități de cercetare și dezvoltare separate.

   Termenul minim de primire a cererilor de participare este de 30 de zile de la data trimiterii anunțului de participare. Autoritatea/entitatea contractantă evaluează informațiile furnizate de operatorii economici și invită candidații potriviți să participe la procedură. Autoritățile/entitățile contractante pot limita numărul candidaților corespunzători care urmează să fie invitați să participe la procedură. Contractele se atribuie exclusiv pe baza criteriului celui mai bun raport preț-calitate, în conformitate cu articolul 47.

2. Parteneriatul pentru inovare are ca scop dezvoltarea unui produs, a unui serviciu inovator sau a unor lucrări inovatoare, precum și achiziția ulterioară a produselor, serviciilor sau lucrărilor care rezultă, cu condiția ca acestea să corespundă nivelurilor de performanță și costurilor maxime convenite între autoritățile/entitățile contractante și participanți.

   Parteneriatul pentru inovare se structurează în faze succesive, urmând succesiunea etapelor din procesul de cercetare și de inovare, care poate include fabricarea produselor, prestarea serviciilor sau finalizarea lucrărilor. Parteneriatul pentru inovare stabilește obiective intermediare care trebuie atinse de către parteneri și plata remunerației în tranșe adecvate.

   Pe baza obiectivelor respective, autoritatea/entitatea contractantă poate hotărî după fiecare fază să înceteze parteneriatul pentru inovare sau, în cazul unui parteneriat pentru inovare încheiat cu mai mulți parteneri, să reducă numărul de parteneri prin rezilierea anumitor contracte, cu condiția ca autoritatea/entitatea contractantă să fi menționat în documentele achiziției posibilitățile respective, precum și condițiile în care poate face uz de ele.

3. Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul articol, autoritățile/entitățile contractante negociază cu ofertanții ofertele inițiale și toate ofertele ulterioare depuse de aceștia, cu excepția ofertei finale, în vederea îmbunătățirii conținutului acestora.

   Cerințele minime și criteriile de atribuie nu fac obiectul negocierilor.

4. În cursul negocierii, autoritățile/entitățile contractante asigură respectarea egalității de tratament pentru toți ofertanții. În acest scop, autoritățile/entitățile contractante nu furnizează, în mod discriminatoriu, informații care îi pot avantaja pe anumiți ofertanți în raport cu ceilalți. Acestea informează în scris toți ofertanții ale căror oferte nu au fost eliminate în conformitate cu alineatul (5) în legătură cu orice modificări ale specificațiilor tehnice sau ale altor documente ale achiziției. În urma modificărilor respective, autoritățile/entitățile contractante asigură suficient timp pentru ca ofertanții să modifice și să retrimită ofertele modificate, după caz.

   În conformitate cu articolul 6, autoritățile/entitățile contractante nu dezvăluie celorlalți participanți informații confidențiale comunicate de un candidat sau de un ofertant care participă la negocieri, fără acordul acestuia. Acest acord nu poate lua forma unei renunțări generale, ci trebuie dat cu referire la comunicarea preconizată a informațiilor specifice.

5. Negocierile din cadrul procedurilor privind parteneriatele pentru inovare se pot desfășura în etape succesive, în scopul reducerii numărului de oferte care urmează să fie negociate prin aplicarea criteriilor de atribuire menționate în anunțul de participare, în invitația pentru confirmarea interesului sau în documentele achiziției. În anunțul de participare, în invitația pentru confirmarea interesului sau în documentele achiziției, autoritatea/entitatea contractantă indică dacă va recurge la această opțiune. Înainte de încheierea unei faze în curs, autoritatea/entitatea contractantă poate specifica criteriile de atribuire și costurile maxime care trebuie utilizate pentru selectarea ofertelor care participă la etapa următoare. Aceste criterii de atribuire și costurile maxime sunt proporționale cu rezultatele preconizate ale fazei în curs și cu obiectivele parteneriatului pentru inovare. În cazul în care un ofertant eliminat într-o etapă anterioară devine eligibil pentru etapa următoare ca urmare a criteriilor de atribuire respective și a costurilor maxime, ofertantul respectiv este invitat să participe la etapa următoare.

6. La selectarea candidaților, autoritățile/entitățile contractante aplică în special criteriile legate de capacitatea candidaților în domeniul cercetării și dezvoltării, elaborării de soluții inovatoare și al punerii în aplicare a acestora.

   Numai operatorii economici invitați de autoritatea/entitatea contractantă după evaluarea informațiilor solicitate pot prezenta proiecte de cercetare și inovare având ca obiectiv satisfacerea necesităților identificate de autoritatea/entitatea contractantă care nu pot fi acoperite de soluțiile existente.

   În cadrul documentelor achiziției, autoritatea/entitatea contractantă definește mecanismele aplicabile drepturilor de proprietate intelectuală. În cazul unui parteneriat pentru inovare cu mai mulți parteneri, autoritatea/entitatea contractantă, în conformitate cu articolul 6, nu dezvăluie celorlalți parteneri soluțiile propuse sau alte informații confidențiale comunicate de un partener în cadrul parteneriatului fără acordul partenerului respectiv. Acest acord nu poate lua forma unei renunțări generale, ci trebuie dat cu referire la comunicarea preconizată a informațiilor specifice.

7. Autoritatea/entitatea contractantă se asigură că structura parteneriatului și, în special, durata și valoarea diferitelor etape reflectă gradul de inovare al soluției propuse și succesiunea activităților de cercetare și inovare necesare pentru dezvoltarea unei soluții

inovatoare care nu este încă disponibilă pe piață. Valoarea estimată a produselor, serviciilor sau lucrărilor nu trebuie să fie disproporționată în raport cu investițiile solicitate pentru dezvoltarea acestora.”

(10) Articolul 28 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. În cazul contractelor de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii:

(a) în cazul în care nu a fost depusă nicio ofertă sau nicio ofertă adecvată sau nicio candidatură ca răspuns la o procedură deschisă, la o procedură restrânsă, la o procedură de negociere cu publicarea prealabilă a unui anunț de participare, la un dialog competitiv sau la un parteneriat pentru inovare, atât timp cât condițiile inițiale ale contractului nu suferă modificări de substanță, iar Comisiei i se transmite un raport dacă adresează o solicitare în acest sens;

(b) în cazul unor oferte neregulate sau în cazul depunerii unor oferte inacceptabile în temeiul dispozițiilor de drept intern compatibile cu articolele 5, 19, articolele 21-24 și cu capitolul VII din titlul II, depuse ca răspuns la o procedură deschisă, la o procedură restrânsă, la o procedură de negociere cu publicare, la un dialog competitiv sau la un parteneriat pentru inovare, în măsura în care:

(i) condițiile inițiale ale contractului nu au suferit modificări substanțiale și

(ii) includ în procedura de negociere toți ofertanții și numai ofertanții care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolele 39-46 și care au depus, pe durata procedurii deschise anterioare, a procedurii restrânse anterioare, a dialogului competitiv anterior sau a parteneriatului pentru inovare anterior, oferte conforme cu cerințele oficiale ale procedurii de ofertare;

(c) în cazul în care urgența care rezultă în urma unei situații de criză nu este compatibilă cu termenele impuse de procedurile deschise, de procedurile restrânse și de negociere cu publicarea unui anunț de participare, inclusiv cu termenele reduse menționate la articolul 33 alineatul (7). Acest lucru se poate aplica, de exemplu, în cazurile menționate la articolul 23 al doilea paragraf litera (d);

(d) în măsura strict necesară, din motive de maximă urgență ca urmare a unor evenimente ce nu pot fi prevăzute de autoritățile/entitățile contractante în cauză, nu se pot respecta termenele pentru procedurile deschise, procedurile restrânse sau de negociere cu publicarea unui anunț de participare, inclusiv termenele reduse menționate la articolul 33 alineatul (7). Situațiile invocate pentru a justifica maxima urgență nu trebuie în niciun caz să poată fi imputate autorității/entității contractante;

(e) în cazul în care, din motive tehnice sau referitoare la protecția drepturilor de exclusivitate, contractul nu poate fi atribuit decât unui anumit operator economic;”;

(b) la punctul 2, se adaugă următoarea literă (c):

„(c) încheiate în urma unor proiecte de cercetare și dezvoltare concurente paralele cu mai mulți operatori economici, achiziționate de o autoritate/entitate contractantă, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(i) contractele concurente paralele de cercetare și dezvoltare au fost atribuite de autoritatea/entitatea contractantă care achiziționează produsele sau serviciile în urma unei proceduri de negociere cu publicarea prealabilă a unui anunț de participare, a unei proceduri restrânse sau a unei proceduri deschise;

(ii) produsele sau serviciile achiziționate sunt rezultatul unuia dintre contractele de cercetare și dezvoltare;

(iii) valoarea produselor sau a serviciilor nu depășește de 10 ori valoarea contractului de cercetare și dezvoltare din care rezultă;

(iv) contractanții și subcontractanții acestora sunt stabiliți, își au sediul principal al activității și execută contractul de cercetare și dezvoltare și contractul de furnizare utilizând resurse situate într-un stat membru sau într-un stat SEE-AELS;

(v) structurile de conducere executivă ale contractanților și ale subcontractanților acestora sunt stabilite în Uniune, într-un stat SEE-AELS sau în Ucraina;

(vi) contractanții și subcontractanții nu sunt supuși controlului unei țări terțe care nu este un stat SEE-AELS sau Ucraina, nici controlului unei entități dintr-o altă țară terță care nu este stabilită în într-un stat SEE-AELS;

(vii) produsele au fost concepute în Uniune, într-un stat SEE-AELS sau în Ucraina și nu fac obiectul controlului sau al restricționării de către o țară terță care nu este stat SEE-AELS sau Ucraina sau de către o entitate dintr-o țară terță care nu este stabilită într-un stat SEE-AELS sau în Ucraina;”;

(c) la punctul 3 se adaugă următoarea literă (d):

„(d) pentru achizițiile publice comune de echipamente militare încheiate înainte de 1 ianuarie 2031 de către autorități/entități contractante din cel puțin trei state membre, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(i) autoritățile/entitățile contractante din statele membre în cauză achiziționează produse identice din domeniul apărării sau produse care fac doar obiectul unor modificări minore;

(ii) contractul acoperă cel puțin întreținerea în comun a produselor din domeniul apărării achiziționate, în plus față de achiziționarea produselor din domeniul apărării. Se poate renunța la cerința potrivit căreia contractul trebuie să acopere întreținerea în comun în cazul în care produsul din domeniul apărării achiziționat nu necesită, de regulă, întreținere;

(iii) contractanții implicați în achizițiile publice comune sunt stabiliți și își au structurile de conducere executivă în Uniune, într-un stat SEE-AELS sau în Ucraina. Aceștia nu sunt supuși controlului unei țări terțe care nu este un stat SEE-AELS sau Ucraina, nici controlului unei entități dintr-o altă țară terță care nu este stabilită în Uniune, într-un stat SEE-AELS sau în Ucraina;

(iv) Articolul 16 alineatele (5), (6) și (9) din Regulamentul (UE) 2025/1106 al Consiliului* se aplică în măsura în care se referă la contractanți;

(v) se poate considera că contractanții implicați în achizițiile publice comune îndeplinesc condițiile de eligibilitate menționate la punctele (ii) și (iii) în cazul în care au îndeplinit condițiile echivalente stabilite prin Regulamentele (UE) 2018/1092**, (UE) 2021/697***, (UE) 2023/1525**** sau (UE) 2023/2418***** ale Parlamentului European și ale Consiliului și cu condiția

ca nicio modificare ulterioară să nu pună sub semnul întrebării îndeplinirea condițiilor respective;

(vi) infrastructura, instalațiile, activele și resursele contractanților și ale subcontractanților implicați în achizițiile publice comune care sunt utilizate în scopul achiziției publice comune sunt situate pe teritoriul unui stat membru sau al unui stat SEE-AELS. În cazul în care nu dispun de alternative ușor accesibile sau de infrastructură, instalații, active și resurse relevante pe teritoriul unui stat membru sau al unui stat SEE-AELS, contractanții sau subcontractanții implicați în achiziția publică comună își pot utiliza infrastructura, instalațiile, activele și resursele care sunt situate sau deținute în exteriorul teritoriilor respective, cu condiția ca o astfel de utilizare să nu contravină intereselor de securitate și apărare ale Uniunii și ale statelor sale membre;

(vii) costul componentelor care provin din exteriorul Uniunii sau al statelor SEE-AELS să nu depășească 35 % din costul estimat al componentelor produsului final;";

_____

* Regulamentul (UE) 2025/1106 al Consiliului din 27 mai 2025 de instituire a Instrumentului „Acțiunea pentru securitatea Europei" (SAFE) prin consolidarea industriei europene de apărare (JO L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

** Regulamentul (UE) 2018/1092 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 de instituire a Programului european de dezvoltare industrială în domeniul apărării pentru sprijinirea competitivității și a capacității de inovare a industriei de apărare a Uniunii (JO L 200, 7.8.2018, p. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1092/oj).

*** Regulamentul (UE) 2021/697 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a Fondului european de apărare și de abrogare a Regulamentului (UE) 2018/1092 (JO L 170, 12.5.2021, p. 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj).

**** Regulamentul (UE) 2023/1525 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iulie 2023 privind sprijinirea producției de muniții (ASAP) (JO L 185, 24.7.2023, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1525/oj).

(d) punctul 4 litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în cazul unor lucrări sau servicii noi care constau în repetarea unor lucrări sau servicii similare încredințate de către aceleași autorități/entități contractante operatorului economic câștigător al contractului inițial, cu condiția ca respectivele lucrări sau servicii să fie conforme cu un proiect de bază și ca acest proiect să fi făcut obiectul unui contract inițial atribuit printr-o procedură deschisă, printr-o procedură restrânsă, printr-o procedură de negociere cu publicarea prealabilă a unui anunț de participare, prin dialog competitiv sau printr-un parteneriat pentru inovare.

Posibilitatea de a se recurge la această procedură este indicată încă de la licitarea primului contract, iar în scopul punerii în aplicare a articolului 8, autoritățile/entitățile contractante țin seama de valoarea totală estimată pentru continuarea lucrărilor sau a serviciilor.

La această procedură se poate recurge numai în termen de cinci ani de la încheierea contractului inițial, exceptând situațiile excepționale determinate de

luarea în considerare a duratei de viață preconizate a oricăruia dintre articolele, instalațiile sau sistemele livrate și dificultățile tehnice pe care o schimbare de furnizor le-ar putea cauza;”;

(e) punctul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„5. În cazul contractelor legate de prestarea de servicii de transport aerian și maritim destinate forțelor armate sau forțelor de securitate ale unui stat membru mobilizate sau care urmează a fi mobilizate în afara granițelor, atunci când autoritatea/entitatea contractantă trebuie să achiziționeze astfel de servicii de la operatorii economici care garantează validitatea ofertelor lor doar pentru perioade foarte scurte, astfel încât termenele aplicabile procedurii deschise, procedurii restrânse sau procedurii de negociere cu publicarea unui anunț de participare, inclusiv termenele menționate la articolul 33 alineatul (7), nu pot fi respectate.”

(11) La articolul 29 alineatul (2), al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Durata unui acord-cadru nu poate depăși 10 ani, exceptând situațiile excepționale determinate luând în considerare durata de viață preconizată a oricăruia dintre articolele, instalațiile sau sistemele livrate și dificultățile tehnice pe care o schimbare de furnizor le-ar putea cauza.”

(12) În titlul II capitolul V se introduce următorul articol 29a:

„Articolul 29a
Sistemul dinamic de achiziții

1. Pentru achizițiile de uz curent ale căror caracteristici general disponibile pe piață satisfac nevoile autorităților/entităților contractante, autoritățile/entitățile contractante pot utiliza un sistem dinamic de achiziții. Sistemul dinamic de achiziții funcționează ca un proces în întregime electronic și este deschis pe întreaga perioadă de valabilitate a sistemului de achiziții oricărui operator economic care îndeplinește criteriile de selecție. Sistemul poate fi împărțit pe categorii de produse, lucrări sau servicii care sunt definite în mod obiectiv, pe baza caracteristicilor achizițiilor publice care urmează a fi realizate în cadrul categoriei în cauză. Aceste caracteristici pot include o referință la dimensiunea maximă admisibilă a contractelor specifice ulterioare sau la o anumită zonă geografică în care contractele specifice ulterioare vor fi executate.

2. Pentru efectuarea unei achiziții în cadrul unui sistem dinamic de achiziții, autoritățile/entitățile contractante urmează regulile procedurii restrânse. Toți candidații care îndeplinesc criteriile de selecție sunt admiși în sistem. În cazul în care autoritățile/entitățile contractante au divizat sistemul în categorii de produse, lucrări sau servicii în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, acestea trebuie să specifice criteriile de selecție aplicabile pentru fiecare categorie.

În pofida articolului 33, se aplică următoarele termene:

(a) termenul minim de primire a cererilor de participare este de 30 de zile de la data trimiterii anunțului de participare sau, dacă se utilizează un anunț de intenție ca mijloc de invitație la procedura concurențială de ofertare, a invitației pentru confirmarea interesului. Nu se mai aplică alte termene pentru primirea cererilor de participare de îndată ce a fost trimisă invitația de participare la procedura de ofertare pentru prima achiziție specifică în cadrul unui sistem dinamic de achiziții;

(b) termenul minim de primire a ofertelor este de cel puțin 10 zile de la data la care s-a trimis invitația de participare la procedura de ofertare.

3. Toate comunicările din cadrul unui sistem dinamic de achiziții se efectuează numai prin mijloace electronice.

4. Pentru atribuirea contractelor în cadrul unui sistem dinamic de achiziții, autoritățile/entitățile contractante:

(a) publică o invitație la o procedură concurențială de ofertare în care precizează că este vorba de un sistem dinamic de achiziții;

(b) indică în documentele achiziției cel puțin natura și cantitatea estimată a achizițiilor avute în vedere, precum și toate informațiile necesare privind sistemul dinamic de achiziții, inclusiv modul de funcționare a sistemului dinamic de achiziții, echipamentul electronic utilizat și aranjamentele și specificațiile tehnice de conectare;

(c) indică orice divizare în categorii de produse, lucrări sau servicii și caracteristicile care le definesc;

(d) oferă acces nelimitat, direct și deplin, atât timp cât sistemul este valabil, la documentele achiziției.

5. Autoritățile/entitățile contractante acordă fiecărui operator economic, pe toată perioada de valabilitate a sistemului dinamic de achiziții, posibilitatea de a solicita să participe la sistem în condițiile menționate la alineatul (2). Autoritățile/entitățile contractante finalizează evaluarea unor astfel de cereri în conformitate cu criteriile de selecție în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea lor. Termenul respectiv poate fi prelungit la 15 zile lucrătoare în cazuri individuale în cazul în care este justificat, în special din cauza necesității de a examina documentația suplimentară sau de a verifica în alt mod dacă criteriile de selecție sunt îndeplinite.

   În pofida primului paragraf, atât timp cât nu a fost trimisă invitația de participare la procedura de ofertare pentru prima achiziție specifică în cadrul unui sistem dinamic de achiziții, autoritățile/entitățile contractante pot prelungi perioada de evaluare, cu condiția ca nicio invitație de participare la procedura de ofertare să nu fie emisă în perioada prelungită de evaluare. Autoritățile/entitățile contractante indică în documentele achiziției durata perioadei prelungite pe care intenționează să o aplice.

   Autoritățile/entitățile contractante informează operatorul economic în cauză în cel mai scurt timp posibil dacă a fost admis sau nu în sistemul dinamic de achiziții.

6. Autoritățile/entitățile contractante îi invită pe toți participanții admiși să depună o ofertă pentru fiecare achiziție specifică în cadrul sistemului dinamic de achiziții, în conformitate cu articolul 34. În cazul în care sistemul dinamic de achiziții a fost divizat pe categorii de lucrări, produse sau servicii, autoritățile/entitățile contractante îi invită pe toți participanții care au fost admiși în categoria corespunzătoare achiziției specifice în cauză să depună o ofertă.

   Acestea atribuie contractul ofertantului care a depus cea mai bună ofertă, pe baza criteriilor de atribuire enunțate în anunțul de participare pentru sistemul dinamic de achiziții sau, dacă se utilizează un anunț de intenție ca mijloc de invitație la o procedură concurențială de ofertare, în invitația pentru confirmarea interesului. Dacă este cazul, aceste criterii pot fi formulate cu mai multă exactitate în invitația de participare la procedura de ofertare.

7. Autoritățile/entitățile contractante indică perioada de valabilitate a sistemului dinamic de achiziții în invitația la procedura concurențială de ofertare. Acestea informează Comisia cu privire la orice modificare a perioadei de valabilitate, folosind următoarele formulare standard:

(a) dacă perioada de valabilitate este modificată fără a pune capăt sistemului, formularul utilizat inițial pentru invitația la procedura concurențială de ofertare pentru sistemul dinamic de achiziții;

(b) dacă se pune capăt sistemului, anunțul de atribuire a contractului menționat la articolul 30 alineatul (3).

8. Nu se pot percepe taxe de la operatorii economici interesați de sistemul dinamic de achiziții sau părți la acesta înainte de perioada de valabilitate a sistemului dinamic de achiziții sau în timpul acesteia.”

(13) Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritățile/entitățile contractante care intenționează să atribuie un contract sau un acord-cadru printr-o procedură deschisă, printr-o procedură restrânsă, printr-o procedură de negociere cu publicarea unui anunț de participare, prin dialog competitiv sau printr-un parteneriat pentru inovare, își fac cunoscută intenția prin intermediul unui anunț de participare.”;

(b) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Autoritățile/entitățile contractante transmit un anunț de atribuire a contractului în termen de 30 de zile de la atribuirea fiecărui contract bazat pe un sistem dinamic de achiziții. Ele pot grupa însă respectivele anunțuri trimestrial. În acest caz, acestea trimit anunțurile grupate în termen de 30 de zile de la încheierea fiecărui trimestru.”

(14) La articolul 33, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul procedurilor restrânse, al procedurilor de negociere cu publicarea unui anunț de participare, în cazul recurgerii la dialogul competitiv și la un parteneriat pentru inovare, termenul minim de primire a cererilor de participare este de 37 de zile de la data trimiterii anunțului de participare.

În cazul procedurilor restrânse, termenul minim de primire a ofertelor este de 40 de zile de la data trimiterii invitației.”

(15) La articolul 34, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În procedurile restrânse, procedurile de negociere cu publicarea unui anunț de participare, dialogul competitiv și parteneriatele pentru inovare, autoritățile/entitățile contractante invită simultan și în scris candidații selectați să își prezinte ofertele sau să negocieze, în cazul dialogului competitiv, să participe la dialog, sau, în cazul unui parteneriat pentru inovare, să depună o cerere de participare.”

(16) Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile/entitățile contractante informează în cel mai scurt timp candidații și ofertanții cu privire la deciziile luate în ceea ce privește atribuirea unui contract, încheierea unui acord-cadru sau admiterea într-un sistem dinamic de achiziții, inclusiv cu privire la motivele pentru care au decis să

renunțe la atribuirea unui contract, să nu încheie un acord-cadru pentru care lansaseră o invitație de participare sau să reînceapă procedura sau să nu pună în aplicare un sistem dinamic de achiziții; în cazul în care autorităților/entităților contractante li se solicită acest lucru, informațiile sunt furnizate în scris.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Cu toate acestea, autoritățile/entitățile contractante pot decide să nu comunice anumite informații privind atribuirea contractelor, încheierea acordurilor-cadru sau admiterea într-un sistem dinamic de achiziții, prevăzute la alineatul (1), în cazul în care dezvăluirea respectivelor informații ar împiedica punerea în aplicare a legislației sau ar fi contrară interesului public, în special intereselor de apărare și de securitate, ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale operatorilor economici, indiferent dacă sunt publici sau privați, sau ar aduce atingere concurenței loiale dintre aceștia.”

(17) În titlul II capitolul VII secțiunea 2 se introduc următoarele articole 46a și 46b:

„Articolul 46a

Reducerea numărului de candidați calificați care urmează să fie invitați să participe

1. În procedurile restrânse, procedurile de negociere cu publicarea unui anunț de participare, procedurile de dialog competitiv și parteneriatele pentru inovare, autoritățile/entitățile contractante pot limita numărul de candidați care îndeplinesc criteriile de selecție pe care îi vor invita să prezinte oferte sau să participe la dialog, cu condiția să fie disponibil numărul minim, în conformitate cu alineatul (2), de candidați calificați.

2. Autoritățile/entitățile contractante indică, în anunțul de participare sau în invitația pentru confirmarea interesului, criteriile sau regulile obiective și nediscriminatorii pe care intenționează să le aplice, numărul minim de candidați pe care intenționează să îi invite și, dacă este cazul, numărul maxim.

   În procedura restrânsă, numărul minim de candidați este cinci. În procedura de negociere cu publicarea unui anunț de participare, în dialogul competitiv și în parteneriatele pentru inovare, numărul minim de candidați este trei. În orice caz, numărul de candidați invitați trebuie să fie suficient pentru a asigura o concurență reală.

   Autoritățile/entitățile contractante invită un număr de candidați cel puțin egal cu numărul minim. Cu toate acestea, în cazul în care numărul de candidați care îndeplinesc criteriile de selecție și nivelurile minime de capacitate menționate la articolul 38 alineatul (3) este mai mic decât numărul minim, autoritatea/entitatea contractantă poate continua procedura, invitând candidații care au capacitățile solicitate. În cadrul aceleiași proceduri, autoritatea/entitatea contractantă nu include operatori economici care nu au depus o cerere de participare sau candidați care nu au capacitățile solicitate.

Articolul 46b

Reducerea numărului de oferte și soluții

În cazul în care utilizează opțiunea de a reduce numărul de oferte pe care urmează să le negocieze, în conformitate cu articolul 26 alineatul (3), sau de soluții pe care urmează să le discute, în conformitate cu articolul 27 alineatul (4), autoritățile/entitățile contractante fac acest lucru aplicând criteriile de atribuire indicate în documentele achiziției. În etapa

finală, acest număr garantează o concurență reală, în măsura în care există un număr suficient de ofertanți, de soluții sau de candidați calificați.”

(18) În titlul II capitolul VII secțiunea 3 se introduce următorul articol 49a:

„Articolul 49a

Modificarea contractului în cursul perioadei sale de valabilitate

1. Contractele și acordurile-cadru pot fi modificate fără o nouă procedură de achiziții în conformitate cu prezenta directivă în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) atunci când modificările, indiferent de valoarea lor monetară, au fost prevăzute în documentele inițiale ale achiziției sub forma unor clauze sau opțiuni de revizuire clare, precise și fără echivoc, printre care se pot număra clauze de revizuire a prețurilor. Astfel de clauze precizează limitele și natura posibilelor modificări sau opțiuni, precum și condițiile în care se poate recurge la acestea. Acestea nu prevăd modificări sau opțiuni care ar schimba caracterul general al contractului sau al acordului-cadru;

(b) pentru lucrările, serviciile sau produsele adiționale din partea contractantului inițial care au devenit necesare și nu au fost incluse în procedura de achiziții publice inițială, iar schimbarea contractantului:

(i) nu poate fi realizată din motive economice sau tehnice, precum cerințe privind interschimbabilitatea sau interoperabilitatea cu echipamentele, serviciile sau instalațiile existente achiziționate în cadrul procedurii de achiziții inițiale și

(ii) ar cauza autorității/entității contractante inconveniente substanțiale sau creșterea semnificativă a costurilor.

Cu toate acestea, nicio creștere a prețului nu depășește 50 % din valoarea contractului inițial. În cazul în care se efectuează mai multe modificări succesive, această limitare se aplică valorii fiecărei modificări în parte. Astfel de modificări succesive nu se efectuează în scopul eludării aplicării prezentei directive;

(c) atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(i) necesitatea modificării a survenit în urma unor circumstanțe pe care o autoritate/entitate contractantă care acționează cu diligență nu ar fi putut să le prevadă;

(ii) modificarea nu aduce atingere caracterului general al contractului;

(iii) creșterea prețului nu depășește 50 % din valoarea contractului sau a acordului-cadru inițial. În cazul în care se efectuează mai multe modificări succesive, această limitare se aplică valorii fiecărei modificări în parte. Astfel de modificări succesive nu se efectuează în scopul eludării aplicării prezentei directive;

(d) atunci când un nou contractant îl înlocuiește pe cel căruia autoritatea/entitatea contractantă i-a atribuit inițial contractul, drept consecință:

(iv) a unei clauze sau opțiuni de revizuire fără echivoc, în conformitate cu litera (a);

(v) a preluării poziției contractantului inițial prin succesiune universală sau parțială, ca urmare a unor operațiuni de restructurare a societății comerciale, inclusiv preluare, fuziune, achiziție sau insolvență, de către un alt operator economic care îndeplinește criteriile de selecție calitativă stabilite inițial, cu

condiția ca aceasta să nu implice alte modificări substanțiale ale contractului și să nu se facă în scopul de a eluda aplicarea prezentei directive sau

(vi) a asumării de către autoritatea/entitatea contractantă însăși a obligațiilor contractantului principal față de subcontractanții săi, în cazul în care această posibilitate este prevăzută în legislația națională în temeiul articolului 21;

(e) atunci când modificările, indiferent de valoarea lor, nu sunt substanțiale în sensul alineatului (2).

Autoritățile/entitățile contractante care modifică un contract în cazurile prevăzute la literele (b) și (c) publică un anunț în acest sens în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Un astfel de anunț conține, *mutatis mutandis,* informațiile solicitate într-un anunț de atribuire a contractului.

2. Pentru calcularea prețului menționat la alineatul (1) literele (b) și (c), prețul actualizat constituie valoarea de referință atunci când contractul include o clauză de indexare.

3. Modificarea unui contract sau a unui acord-cadru în cursul perioadei sale de valabilitate este considerată substanțială în sensul alineatului (1) litera (e) atunci când, prin această modificare, contractul sau acordul-cadru prezintă caracteristici care diferă în mod substanțial de cele ale documentului inițial. În orice caz, fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), o modificare este considerată substanțială atunci când este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) modificarea introduce condiții care, dacă ar fi fost incluse în procedura inițială de achiziții, ar fi permis admiterea altor candidați decât cei selectați inițial sau acceptarea unui alt ofertant decât cel acceptat inițial sau ar fi atras alți participanți la procedura de achiziție;

(b) modificarea schimbă balanța economică a contractului sau a acordului-cadru în favoarea contractantului într-un mod care nu a fost prevăzut în contractul sau acordul-cadru inițial;

(c) modificarea extinde domeniul de aplicare al contractului sau al acordului-cadru în mod considerabil;

(d) un nou contractant îl înlocuiește pe cel căruia autoritatea/entitatea contractantă i-a atribuit inițial contractul, în alte cazuri decât cele prevăzute la alineatul (1) litera (d).

4. Pentru alte modificări ale dispozițiilor unui contract de achiziții publice sau ale unui acord-cadru în cursul perioadei sale de valabilitate decât cele prevăzute la alineatul (1), este necesară o nouă procedură de achiziții în conformitate cu prezenta directivă.”

(19) Articolele 65, 66 și 68 se elimină.

Articolul 3

(1) Statele membre adoptă și publică, până cel târziu la […], actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică aceste acte începând cu […].

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Prezenta directivă intră în vigoare în a […] zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președinta	*Președintele*